

Géczi János

[szabad kis zsandárversek]

részletek

55.

forгатom a part
magányos halcsontvázát
piszkálgatom a csigolyákat
harmincyolc éves múltam
lassan
már csak ajánlott verseket tudok írni
tudom ki a megszólítható
a csontok vakufényében

56.

mindenféle téziseket
mint az akác az ablakom előtt
állítok szép kis bukolika
butélia
szagos üvegcese

57.

a papírhéj alatt
mészötét – kapargatom
késhegytel a történetet

59.

átolvasom az éntelenített könyvet
 a lapjai közt homoki ágasliliomok
 mindig szerettem a ritka növényeket
 a kertem is tele ágasliliommal
 július közepén holdtöltekor
 ennyire egyszerű minden
 áttetsző vízjelek mögé nyúlok
 minden lapozáskor

60.

a gipszangyalok kiültek
 a szemöldökfák fölött napoznak
 kifakul tőlük a tér
 a házfalak szétosztják sárgájukat

a gipszangyalok szárnyai
 belclógnak a falba
 faragott kövek közt kavarják a port
 nem tudnak szabadulni
 vergődnek
 de az arcukat boldogan
 odatartják a verőfénynek

ha odatapasztod a füled
 a középkori ház
 fahamuval töltött falához
 hallhatod a tollak verdesését

61

a zengőlégy
 arannyal futtatott szárnya
 propellerként
 zúg csattog
 a szarcsomó fölött

a nyár
nem fér be a szonett ketrecébe
kílóg a szárnya
ki a farkatolla
ki a parázsveres taraja

71.

a füge a legszebb gyümölcs
ónixtestbe foglalt mézopál magok
mozdulatlan július

(a füge
cukorba dermedt
zöld pocakos buddha)

73.

tizennégyszer szúrtam bele
a vershúsba a szót
ha a fivért nem számolom
éppen tizennégyszer
csurom vér minden
akár a ház előtt fekvő cigánykölyök
úgy járta át a sok pisztolygolyó
mint fűrge ólomkukac
széttúrta a testét
járhatok térdig vérben
dagonyázhattok vérben veszprémversek

a legtöményebb cserlevél
árnyékába állok
ahol zuhog a tus

75.
 mennyi anyagból áll egy mondat
 sejtí
 rácsott a jelző téglája

77.
 a fügékben összetört a zöldüveg
 a fuga a barokk
 a süveg
 cukor

ez volt már mondható az alku
 és nem is szűk
 markú

ezért a sav- és szóálló én
 ek
 táncolnak benne a legény
 ek
 kemény
 ek

gajdolnak a barokktól részeg
 en
 rontják a fugát mérges
 en

sapka helyett rajtuk cukorsüveg
 süvegek alatt sötétzöld üreg
 ek

mi ez ha nem klorofillszárny
 mi ez ha nem üvegbakancs
 csak befele csap
 kod

és befele lépked

némelyikükben kettő kettő
 némelyikükben egy
 egy

csikorognak a törmelék
 ek

80.
 ne félj
 visszajönnek az elkötelezett versek
 csizmájuk alatt recsegnek az ágak
 felverik és összeterelik a zászlókat
 magukkal hozzák dubrovníkot
 a cirill és metód-szigeteket
 kenyeret adnak a *szák* ból
 a lovaknak és a menekülteknek
 és a tábortűz mellett
 a komakútnál döngetőst járnak
 menyecskék is kerülnek hozzá
 akik elkötelezett gyerekeket akarnak
 szép históriákat
 kuba meg mongólia felszabadításáról
 fényesre dörgölt almákat
 amilyen ez a századvég lehetne
 ha fölteszi pörge kalapját

82.
 füst milán alkonyvég érkezett
 a pártbizottság sofőrje emelte ki az autóból
 és tolt a hősök kapujáig a tolókoszit
 rizlinggel kínálta a kocsmáros
 vélte ha weöres sanyika megitta
 milán bácsi is szeretni fogja paloznaki borát
 de kiverte a pergamenszáraz kéz a poharat
 harakolt és nyakára igazgatta a sálat
 nézte a püspöki nyaralót

és a cigánylányok délvidéki meztelen lábát
 sört kért talán pikolót
 nem tudtuk hogy szereti a keserű ízeket
 a paloznaki rizling a legkeserűbb bor
 mondtuk is neki
 s hogy kálnoky laci bácsi vesebaja ellenére
 is ivott belőle egy pohárkányit
 a füstnél nincs keserűbb dohogta
 sanyika meg laci csak igya
 akkor se lesz elég keserű
 nem lesz olyan tigris-sárga
 mint a csapolt holsten vagy a friss
 fokhagymára kortyolt kőbányai világos

83.

a vécés néni tükrére vizelni
 annyi hogy nem te csináltad fel a lányát
 kipisálni mi benned összegyűlt
 az éjszakaszagú aranysárgát

ha a tükrön végigcsordul az ember
 eszébe se jut a tükör mögötti vécés néni
 centiméterrel meg azzal a lapkivágattal
 amin a lánya hasán a fejetlen férfi

86.

ha úgy fordul az idő
 az ablakrésen
 a spaletta szárnyközén
 besurranó fényben a meiseni kancsó
 megint tengerre vágyik
 miféle szabadság ez
 a padlásszobában
 ahol vitorlaszágúak a vásznak
 s az akvárium mélyén

rongyos ion saláta

87.

selyemköpenyében

a hölgy visszajár

(kiizzik belőle

a nyár

csípőjéből

a csont)

elefántagyar és ében

*

a hölgy visszajár

dúdolja

ezüstnek lenni jó

ha egyszer úgysis megjön

ha egyszer utolér a hó

*

a högy visszajár

szétdúlja a naptárt

vázlatol

(hol vagy te halál)

ötöl és hatol

88.

fakul a nefelejcs a vers anyagában

kérded kedves mind ez mire való

s hogyan szól az a szó amitől hajnal lesz

90.

apró és hideg tükör

evés után nyalja
 pörgeti orrával
 kutyánknak
 ez a legnagyobb kincse
 ha sétálni akar
 foga közt hozza
 akasszam nyakába
 a veszettség elleni oltás
 bilétaostyáját

91.

azóta mindig kicsi mondatokban győzők
 hogy reggel elöntötte a kék a várost
 kék lett a séd
 a forrásfőnél döntögették bele az anilint
 kék lett a vár
 mert porfesték szitált a szélviharban
 elfoglalta az utcákat a katáng az encián
 így tornászta magát vagy ezer méterrel
 feljebb veszprém
 bele a légszomjba
 oda
 a hollók acélfényű szemébe

93.

egy flóriánt sodor magával a vers
 ahogy zúdul át a hősök kapuján
 megforgat koncertjegyet elhullott szandált
 viszi a tufatestet
 (telített parasztbarock)
 átmossa mint névmás a mondatot
 egy flóriánt sodor magával a vers

94.

majd felnősz te is
hasonlattól a vers
vagy cselekménytől az ige
és megtudod milyen felnőttnek lenni

hagyd és ne hámozd a barackot
sprőd az angyalok segge
de hogy lecses
azt még hagyjuk

hogyan rosszul aludtál
és dúlsz-fúlsz
lesz majd olyan nap
mikor olaszországba indulsz

most kapkodd a lábad
te hatéves termetű
és hidd el apádnak
nehéz a kezén
az a meggyszínű
üvegkesztyű

95.

gézirat